

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ผลของความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์และน้ำหนักข้อโต้แย้งในเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเส้นทางการยอมรับข่าวสารโน้มน้าวใจในสถานการณ์ความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อม” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi Experiment) ในสภาพที่เป็นอยู่ของประชากร (Field Experiment) โดยการนำเอาทฤษฎี Elaboration Likelihood Model (ELM) มาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรในงานวิจัย

ตัวแปรในงานวิจัยที่จะกล่าวถึงนี้ อ้างอิงจากทฤษฎี ELM กล่าวเอาไว้ แสดงได้ดังตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรเชิงทฤษฎีในงานวิจัย

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
1. แรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง (Motivation to Process)	เส้นทางการใช้ในการคิดพิจารณา ได้แก่ เส้นทางหลัก(Central Route) หรือ เส้นทางรอง (Peripheral Route)
2. ความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง (Ability to Process)	

จากตารางที่ 3.1 จะเห็นได้ว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 4 ตัวด้วยกัน ได้แก่

1. แรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้ดูจากระดับความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นๆ

2. เส้นทางรองในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้ดูจากความแตกต่างของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ที่มีระดับความน่าเชื่อถือแตกต่างกัน แต่มีน้ำหนักข้อโต้แย้งเหมือนกัน

3. เส้นทางหลักในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้ดูจากความแตกต่างของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านบทความที่มีน้ำหนักข้อโต้แย้งแตกต่างกัน แต่มีระดับความน่าเชื่อถือเหมือนกัน

4. ความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้ดูจากระดับความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรในระดับปฏิบัติการ และ วิธีการวิจัย

สำหรับการสร้างตัวแปรในระดับปฏิบัติการ และวิธีการวิจัย กระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. **ระดับความเกี่ยวข้อง (Involvement)** ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 60 คน จากประชากรในจังหวัดระยอง เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเจนโก้สูง และทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 60 คนเช่นเดียวกัน จากประชากรในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเจนโก้ต่ำ

2. **เส้นทางรองในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง (Peripheral Cue)** ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์ในบทความซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องอ่านที่ถือว่าเป็นนัยยะรอง และทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างภายหลังจากที่อ่านบทความ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างเข้ากลุ่ม 2 กลุ่ม แล้วให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองอ่านบทความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทดสอบความแตกต่างของทัศนคติระหว่างกลุ่มที่อ่านบทความที่มาจากหนังสือพิมพ์ที่มีความน่าเชื่อถือสูง และกลุ่มที่อ่านบทความที่มาจากหนังสือพิมพ์ที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ โดยที่บทความที่ทั้งสองกลุ่มอ่านนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ข้อโต้แย้งเหมือนกัน

3. **เส้นทางหลักในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง (Central Route)** ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักข้อโต้แย้งในบทความของหนังสือพิมพ์ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องอ่านที่เป็นสาระสำคัญหลัก และทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างภายหลังจากที่อ่านบทความ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างเข้ากลุ่ม 2 กลุ่ม แล้วให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองอ่านบทความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทดสอบความแตกต่างของทัศนคติระหว่างกลุ่มที่อ่านบทความที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และกลุ่มที่อ่านบทความที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก โดยที่จะต้องเป็นบทความที่มาจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มทั้งสองให้ความเชื่อถือเหมือนกัน

4. **ความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม** ดูจากคะแนนการทำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม (แบบทดสอบนี้ ได้ทำการดัดแปลงมาจาก มานพ ถนอมศรี 2536 และ สุวารีย์ วงศ์วัฒนา 2536

โดยก่อนที่จะทำการเขียนบทความโน้มน้าวใจเรื่องการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเจนโก้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดระยองเพื่อดูว่า ข้อโต้แย้งอันใดบ้างที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักและไม่มีความหนักในการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมแห่งนี้ หลังจากนั้นจึงค่อยนำเอาข้อโต้แย้งที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวมาเขียนเป็นบทความขึ้น สำหรับขั้นตอนการสร้างบทความ และตัวบทความเพื่อการโน้มน้าวใจที่สร้างขึ้นนี้ ดูรายละเอียดได้จากภาคผนวก ข. และ ค. ตามลำดับ

และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดลอม ได้แก่ ดร.สุรพล สุตารา แห่งภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามให้) แบบสอบถามมีทั้งหมด 16 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามนี้แล้วหาค่าเฉลี่ยออกมา พบว่ามีค่าเป็น 13 แล้วทำการจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ได้คะแนนเท่ากับ หรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย จะถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการคิดพิจารณาเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ โดยค่าเฉลี่ยความรู้ด้านสิ่งแวดลอมของกลุ่มนี้มีค่าเป็น 10 ขณะที่กลุ่มที่ได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย จะถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการคิดพิจารณาเพื่อการโน้มน้าวใจสูง โดยค่าเฉลี่ยความรู้ด้านสิ่งแวดลอมในกลุ่มนี้มีค่าเป็น 14.9 (สำหรับแบบสอบถามด้านสิ่งแวดลอมดูได้จาก ภาคผนวก ก.)

จากการจำแนกดังกล่าวข้างต้น ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างออกมาทั้งหมด 4 กลุ่ม ดังนี้คือ

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 บุคคลที่มีแรงจูงใจ และความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูง

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 บุคคลที่มีแรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูง แต่มีความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่ 3 บุคคลที่มีแรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ แต่มีความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูง

3.4 กลุ่มตัวอย่างที่ 4 บุคคลที่มีแรงจูงใจ และความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ

หรืออาจแสดงได้ด้วยตาราง 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

ตัวแปร	แรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งสูง (High Motivation)	แรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งต่ำ (Low Motivation)
ความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งสูง (High Ability)	กลุ่มตัวอย่างที่ 1	กลุ่มตัวอย่างที่ 3
ความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งต่ำ (Low Ability)	กลุ่มตัวอย่างที่ 2	กลุ่มตัวอย่างที่ 4

และเนื่องจากผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรด้านความน่าเชื่อถือ และน้ำหนักข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในบทความของหนังสือพิมพ์ ซึ่งในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างย่อยได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 แรงจูงใจ และความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งสูง

กลุ่มตัวอย่างย่อย	บทความที่ได้อ่าน
1.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง และมีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
2.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง แต่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
3.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำแต่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
4.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำ และมีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ตารางที่ 3.4 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 แรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งสูง แต่ความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งต่ำ

กลุ่มตัวอย่างย่อย	บทความที่ได้อ่าน
1.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง และมีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
2.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง แต่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
3.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำแต่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
4.กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อถือกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำ และมีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ตารางที่ 3.5 กลุ่มตัวอย่างที่ 3 แรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งต่ำ แต่ความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งสูง

กลุ่มตัวอย่างย่อย	บทความที่ได้อ่าน
1. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง และมีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
2. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง แต่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
3. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำ แต่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
4. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำ และมีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ตารางที่ 3.6 กลุ่มตัวอย่างที่ 4 แรงจูงใจ และความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งต่ำ

กลุ่มตัวอย่างย่อย	บทความที่ได้อ่าน
1. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง และมีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
2. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์สูง	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือสูง แต่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
3. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำ และมีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
4. กลุ่มตัวอย่างย่อยที่ให้ความเชื่อเกี่ยวกับข้อฉบับของหนังสือพิมพ์ต่ำ	บทความจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่ำ แต่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

เมื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างได้อ่านบทความตามเงื่อนไขที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวัดทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มว่าเห็นด้วยหรือไม่กับการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเจนโก้โดยใช้ 7 point scale (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก)

สมมติฐานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

1 บุคคลที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเงินโก้ และเป็นบุคคลที่มีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมต่ำ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจ และความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ จะเลือกใช้เส้นทางรอง (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชื่อฉบับ หรือความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์) ในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งมากกว่าเส้นทางหลัก (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หน้าหน้าข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ)

2 บุคคลที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเงินโก้ และเป็นบุคคลที่มีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมสูง จัดได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ แต่มีความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูง จะเลือกใช้เส้นทางรอง (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชื่อฉบับ หรือความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์) ในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งมากกว่าเส้นทางหลัก (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หน้าหน้าข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ)

3 บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเงินโก้ แต่มีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมต่ำ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูง แต่มีความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่ำ จะเลือกใช้เส้นทางรอง (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชื่อฉบับ หรือความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์) ในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งมากกว่าเส้นทางหลัก (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หน้าหน้าข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ)

4 บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงกำจัดกากอุตสาหกรรมเงินโก้ และเป็นบุคคลที่มีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมสูง จัดได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจ และความสามารถในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูง จะเลือกใช้เส้นทางหลักในการคิดพิจารณาข้อโต้แย้ง (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หน้าหน้าข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ) มากกว่าเส้นทางรอง (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชื่อฉบับ หรือความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เนื่องจากผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างจะเลือกใช้เส้นทางใดในการพิจารณาการตัดสินใจ การโน้มน้าวใจ ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูอิทธิพลของตัวแปรทั้งตัวแปรด้านน้ำหนักข้อโต้แย้งที่มีอยู่ในบทความของหนังสือพิมพ์ที่เป็นตัวแทนของเส้นทางหลัก และตัวแปรด้านความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์ที่เป็นตัวแทนของเส้นทางรองในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

แต่เนื่องจากการวิจัย การที่จะระบุว่าผู้รับสารเลือกใช้เส้นทางใดในการพิจารณาการตัดสินใจนั้น จำเป็นต้องอาศัยทัศนคติที่วัดภายใต้เงื่อนไขของแรงจูงใจ และความสามารถในการพิจารณาการตัดสินใจที่แตกต่างกันออกไปตามสมมติฐานทั้ง 4 เมื่อต้องการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรข้อถกเถียง จะกำหนดให้ตัวแปรด้านเนื้อหาทางที่ ขณะที่ถ้าต้องการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรด้านน้ำหนักข้อโต้แย้ง จะกำหนดให้ตัวแปรข้อถกเถียงที่ โดยจะทำการทดสอบเช่นเดียวกันนี้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม สถิติที่นำมาทดสอบได้แก่ Student's t-test ดังตารางที่ 3.7 และ 3.8 ดังนี้คือ

ตารางที่ 3.7 การทดสอบสมมติฐานตัวแปรด้านความน่าเชื่อถือ

ตัวแปร	สูง	ต่ำ	ค่า t
ความน่าเชื่อถือ	ทัศนคติ	ทัศนคติ	

ตารางที่ 3.8 การทดสอบสมมติฐานตัวแปรด้านน้ำหนักข้อโต้แย้งในบทความ

ตัวแปร	มีน้ำหนัก	ไม่มีน้ำหนัก	ค่า t
ข้อโต้แย้ง	ทัศนคติ	ทัศนคติ	